

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Fragmenta Qvaedam Epistolarvm Alexandri Papae II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

ſti Mennii querimonia eſt, ablata ſanctiſſima, ſcilicet, eius corporis abſentia deſolata, domibus quoque & ceteris omnibus bonis impie & ſine more denudata, lacrymas nos & Romanam fundere cogit eccleſiam. Vnde fraternitati tuæ rogando curauimus mandare, vt corpus ſanctiſſimi viri ab epiſcopo Catalaunenſium a propria ſede deportatum, & quod lacrymabilius eſt, cruentis armorum militum manibus velut in partem prædæ diſciſſum, ad propria redire, remota omni excuſationis ſimulatione, facias. Euerſionem quoque domorum, & direptionem ceterorum bonorum, ſicut iuſtum eſt, & officium magiſterii tui decet, vt emendare compellas, ex parte beatorum apoſtolorum Petri & Pauli præcipiendo mandamus. Quod ſi ſententiæ noſtræ, imo tuæ iuſtæ deliberationi parere noluerit, virga magiſtratus tui ex auctoritate ſancti Petri ardentiffime feriat.

FRAGMENTA QVÆDAM EPISTOLARVM
ALEXANDRI PAPÆ II.

Vilhelmo marchioni.

Audiuimus quod Henricus Rauennas, dictus archiepiſcopus, niſus ſit te excommunicare: quod quia excommunicatus excommunicare non potuit, apoſtolica auctoritate te tuosque abſoluentes mandamus exinde non curare.

Episcopis & regi Dalmatarum.

Si quis amodo epiſcopus, preſbyter, diaconus, feminam acceperit, vel acceptam retinuerit, proprio gradu decidat, vſque ad ſatiſfactionem, nec in choro pſallentium maneat, nec aliquam portionem de rebus eccleſiaſticis habeat.

Dominico Gradenſi patriarchæ.

Erubeſcant impii, & aperte nos intelligant iudicio ſancti Spiritus eos qui in tribus ſacris gradibus, preſbyteratu ſcilicet, diaconatu & ſubdiaconatu poſiti, mulierculas non abiecerunt, & caſte non vixerunt, excludere ab eorum-

dem graduum dignitate. De manifestis loquimur: secretorum autem cognitor & iudex Deus est.

Clero Mediolanensi.

Noueritis nos in Synodo nostra Romana episcopis omnibus, & religiosis fratribus adiudicantibus decreuisse, a simoniacis & fornicatoribus officium celebrari non debere, nec aliquem Christianum id ab iis audire. Populum itaque a simoniacis, & ab his quos feminis abuti cognoscitis, officium audire interdicit, & sacerdotes nihilo minus a tam nefaria præsumptione repellite. Si quis vero sacerdotum, diaconorum, vel subdiaconorum, officium contumaciter deferens feminam sibi potius eligit, sicut sponte ob fornicationem dimittit officium, ita ob præuaricationem dimittere cogatur & inuitus beneficium.

Populo Mediolanensi.

Sciat nobilitas vestra nos in Romana Synodo confilio totius sancti Conuentus decreuisse, vt a presbytero simoniaco, seu concubinam habente, Missa a nullo fidelium audiatur. Eos etiam, qui vt fornicari liceat diuinum officium derelinquunt, & ab eo recedentes diabolo & eius operibus seruiunt, sicut se iustissime officio alienos faciunt, ita beneficio ecclesiarum priuatos esse adiudicamus.

Ex registro eiusdem.

Lancium Micernium episcopum ab episcopio deposui, quia accusatus est & conuictus de fornicatione & simoniaca episcopatus adeptione, sacrorumque ordinum venditione.

Iocelino archidiacono Parisiensi.

Literis ad sedem apostolicam allatis comparuimus te contempto sanctorum patrum anathemate archidiaconatum non modo pecunia, verum etiam homicidio acquisuisse. Et nunc tanta sceleris contagione maculatum Sueffionensem episcopatum per detestabile simoniacæ hæresis commercium comparasse. Vnde apostolica au-

toritate tibi interdiciamus vt ordinationem suscipere non præsumas, donec ante nos, vel legatum nostrum, purificare te super hac infamia studeas.

Ex registro eiusdem.

Ernolfus Santonensis in Francia, & Landus Nucernus in Italia, episcopi multis certisque criminibus accusati; alter quod ecclesiarum ecclesiasticorumque ordinum consecrationem simoniace & interueniente pecunia fecerit; alter quod officium ab apostolico sibi interdictum præsumpserit, conuicti, sunt synodali iudicio depositi.

Clero Mediolanensi.

Archiepiscopum vestrum simoniacum fuisse nullus vestrum ignorat: quia dum abbatias & ordines vendit, hoc etiam ipse pro palat.

*Guilielmo Petracoricensi, Richardo Tolotensi episcopis,
& Hugoni abbati.*

Præsentium portitor literarum ad nos perueniens, lacrymabiliter confessus est se fratricidii crimen incurrisse. Qui licet tanti facinoris efficiens causa fuerit, tamen minime sua voluntate peractum intimauit. Cum enim fratrem suum inimicantem sibi paratis insidiis cepisset, ipsum, vt secum iret, percussione capiti ensis coegisset, consobrinus quidam suus secum perueniens, sine consilio, præmeditatione, sine voluntate etiam ipsius, vt astituit, interfecit. Cui licet condignam religio vestra iniunxerit & laudabilem pœnitentiam; tamen circa eum misericordiæ viscera exhibentes, præcepimus, vt cum domum redierit, medietatem totius patrimonii sui pro fratris animæque suæ remedio pauperibus tribuat, vtriusque quoque hereditatis suæ portionem nihilo minus pro eadem causa distribuens, vsumfructum suæ necessitati reseruet, & sic ordinatis omnibus suis liber monasterium ingrediatur, & ibi per vnum annum huiusmodi pœnitentia maceretur: scilicet a pentecoste vsque ad sancti Michaelis festiuitatem bis in vnaquaque hebdomada ieiunet in pane & aqua. Dehinc autem vsque ad quadragesimam

Concil. Tom. 25.

LIII ij

tribus diebus ieiunet similiter in pane & aqua, & a corpore & sanguine Domini vsque ad tres annos expletos abstineat; nisi periculum mortis immineret. Quadragesimam totam, præter dominicos dies, similiter ieiunet: arma nullo modo in vita sua induat: coniugio vsque ad peractam scriptam annorum pœnitentiam non vtatur: sexta feria donec vixerit ieiunet. Hæc omnia ita illi iniunximus, vt si infirmitatem eius hæc minime posse ferre prouidentia vestra persenserit, licentiam habeat miserandi prout placuerit.

Vultinensis ecclesiæ clericis.

Diligentia vestra noscat huic Tenderigo, pro parricidio videlicet morte filii sui non sponte commisso, auctoritate beatissimorum apostolorum & Canonum pœnitentiam nos septennio composuisse. In eodem pacto pœnitentiæ tempus connumerauimus, ita vt amodo vsque ad sancti Martini festum duobus ieiunet in hebdomada diebus, quarta feria videlicet & sexta, in pane & aqua. A sancti Martini festiuitate vsque ad Domini natiuitatem continuum agat ieiunium in pane & aqua, exceptis dominicis & quintis feriis, in quibus quadragesimali cibo vescatur. Ab octauis theophaniæ vsque ad quadragesimam duobus in hebdomada ieiunet diebus, quarta & sexta feria, in pane & aqua, exceptis festis principalibus, in quibus eleemosyna se redimat. In quadragesimali vero tempore continuum agendum est ieiunium in pane & aqua, exceptis dominicis. In quinta feria tamen vinum exhibere & quadragesimali vti cibo concedimus. Post annum vero completum in toto anno duobus diebus in vnaquaque hebdomada in pane & aqua ieiunet. In quadragesima tamen continuum agat ieiunium in pane & aqua, & in vnoquoque anno vsque ad expletum pœnitentiæ tempus huiusmodi ieiunium agendum est, & a carne abstineat. Per vnum annum ecclesiam ei denegamus. Post ingressum ecclesiæ tribus annis eum a communione separamus, nisi mortis fuerit timore præuentus. Si quis autem episcopus vel religiosus presbyter causa pietatis aliquid sibi relaxare voluerit, hoc ei apostolica auctoritate concedimus.

Decreta huius pontificis extant cap. Si quis amodo, &c. dist. 81. cap. Dispar. 23. quæst. 8. cap. In tuis. 7. quæst. 2. cap. Notificasti. 33. quæst. 5. cap. Ex multis. 1. quæst. 3. Item cap. 1. dist. 52. cap. Apostolica. dist. 66. cap. Sollicitudo. dist. 52.

ANNO
CHRISTI
1061.

CONCILIABVLVM BASILEENSE
IN CAUSA ELECTIONIS PONTIFICIÆ
celebratum anno Domini MLXI. tempore interregni
pontificii.

NOTA.

* *Conciliabulum.*] Huius Synodi meminit Hermannus in chronico: res gestas perpetuo silentio dignas supprimit. Petrus vero Damiani eandem in opprobrium schismaticorum his verbis describit: *Cum autem in vrbe Romana hac agerentur, Longobardorum episcopi, tam simoniaci & incontinentes, quam alii facinorosi, auctore Guiberto Parmensi (constitutus erat hic cancellarius regis, homo nequissimus, vt idem auctor habet in Nicolao) conuenerunt in vnum, & consilium clericorum multitudine congregata, communiter statuerunt, vt aliunde non deberent papam recipere, quam de paradiso Italia; (ita Longobardiam nominabant) & talem personam, qua infirmitatibus eorum compateretur & condescenderet. Quo facto, aliquos ex ipsis ad imperatricem ultra montes miserunt, qui eius animum quibusdam verisimilibus figmentis allicerent, & sibi propitium facerent. Venientes autem ad eam, suggererunt quod filius eius ita in honorem patriciatus deberet succedere, sicut in regia dignitate. Præterea impudenter afferebant quod Nicolaus papa statuerat decretis suis, quod nullus deinceps haberetur Romanus episcopus, nisi prius a cardinalibus eligeretur, cui postea accederet consensus regis. Hæc de legatione ad Henricum.*

Acta Con-
ciliabuli
quæ.

Quæ autem probrosa in eadem Pseudosynodo facta sunt, in illa disputatione habita inter regium aduocatum & Romanæ ecclesiæ defensorem, auctore Petro Damiani, a nobis suo loco inferius recitanda, hæc descripta leguntur: *Defensor Romana ecclesia dixit: Ecce compellis me vulgato sermone deponere, quod ob imperialis palatii reuerentiam decreueram silentio præterire, sed iuxta vestra scilicet exactio- nis instantiam iam proferatur in medium opus egregium vestrum, sæculis omnibus inauditum. Rectores enim aula regia, cum nonnullis Teutonici regni sanctis (vt ita loquar) episcopis conspirantes, contra Romanam eccle- siam Concilium collegistis, qui papam, Nicolaum videlicet, quasi per syno- dalem sententiam condemnastis, & omnia quæ ab eo fuerant statuta quas- sare incredibili prorsus audacia præsumpsistis. In quo nimirum, non di- cam iudicio, sed præiudicio, id ipsum quoque priuilegium, quod regi prædi- ctus papa contulerat (si dicere liceat) vacuastis. Nam dum quidquid ille constituit, vestra sententia decernente, destruitur, consequenter etiam*

Pseudo-
synodi in-
fame decre-
tum.